

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (EB) nr. 1386/2001

frá 5. júní 2001

um breytingu á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast milli aðildarríkja og (EBE) nr. 574/72 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71

(Texti sem varðar EES)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS Hafa,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 42. og 308. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾, sem lögð var fram að höfðu samráði við framkvæmdaráð Evrópubandalaganna um félagslegt öryggi farandlaunþega,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við ákvæði 251. gr. sáttmálans ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Rétt er að gera tilteknar breytingar á reglugerðum ráðsins (EBE) nr. 1408/71 ⁽⁴⁾ og (EBE) nr. 574/72 ⁽⁵⁾. Þessar breytingar tengjast breytingum sem aðildarríkin hafa gert á löggjöf sinni um almannatryggingar.

2) Í kjölfar tilkynningar frönsku ríkisstjórnarinnar til forseta ráðsins um yfirlýsingu þess efnis að reglugerð (EBE) nr. 1408/71 muni gilda um frönsku viðbótarlífeyrissjóðina tvo ARRCO og AGIRC er rétt að greiða fyrir beitingu reglugerðarinnar varðandi þessi kerfi með því að bæta nýjum liðum við C-hluta IV. viðauka og VI. viðauka við hana, einkum í því skyni að taka tillit til þess að þessi lífeyriskerfi eru í eðli sínu viðbótarkerfi í samanburði við grunnkerfin og þeirrar staðreyndar að réttindin, sem þau veita, eru reiknuð á grundvelli fjölda áunninna lífeyrissigma óháð því hve mörgum tímabilum er lokið.

3) Rétt er að gera grein fyrir því að bætur samkvæmt lögboðna, austurríska kerfinu um sérstaka aðstoð eru greiddar í samræmi við ákvæði 3. kafla í III. bólk reglugerðar (EBE) 1408/71.

4) Breyta ber þættinum „N. SVÍPJÓÐ“ í VI. viðauka þannig að tekið sé tillit til úrskurðar dómstóls Evrópubandalaganna frá 11. júní 1998 í máli C-275/96 Kuusijärvi gegn Riksförsäkringsverket ⁽⁶⁾.

5) Rétt er að breyta 5. mgr. 34. gr. reglugerðar (EBE) nr. 574/72 í því skyni að aðskilja hana 4. mgr. 34. gr. og vísa þannig ekki lengur til endurgreiðslu sem bundin er ákveðnu hámarki þegar lagt er út fyrir útgjöldum meðan á dvöl stendur í aðildarríki sem ekki kveður á um endurgreiðslutaxta í löggjöf sinni.

6) Brýnt er að breyta 1. mgr. 93. gr. reglugerðar (EBE) nr. 574/72 í því skyni að taka tillit til reglugerðar ráðsins (EB) nr. 307/1999 ⁽⁷⁾, þar sem reglugerð (EBE) nr. 1408/71 er rýmkuð þannig að hún taki til námsmanna.

7) Rétt er að breyta 107. gr. reglugerðar (EBE) nr. 574/72 í kjölfar upptöku evrunnar 1. janúar 1999.

8) Í því skyni að ná markmiðinu um frjálsa för launþega og sjálfstætt starfandi einstaklinga er rétt og skylt að breyta reglum um samræmingu innlendra almannatryggingakerfa með bindandi lagagerningi bandalagsins er gildi beint í hverju aðildarríki.

9) Að undanskilinni 42. gr. er ekki kveðið á um aðrar valdheimildir við samþykkt þessarar reglugerðar í sáttmálanum en þær sem um getur í 308. gr.

⁽¹⁾ Stjútíð. EB C 274 E, 26.9.2000, bls. 113.

⁽²⁾ Stjútíð. EB C 367, 20.12.2000, bls. 18.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 15. febrúar 2001 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB), og ákvörðun ráðsins frá 14. maí 2001.

⁽⁴⁾ Stjútíð. EB L 149, 5.7.1971, bls. 2. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1399/1999 (Stjútíð. EB L 164, 30.6.1999, bls. 1).

⁽⁵⁾ Stjútíð. EB L 74, 27.3.1972, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1399/1999.

⁽⁶⁾ Dómasafn EB (ECR), 1998, bls. I-3419.

⁽⁷⁾ Stjútíð. EB L 38, 12.2.1999, bls. 1.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum II. viðauka a, IV. og VI. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 1408/71 er breytt í samræmi við viðaukann við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð (EBE) nr. 574/72 er breytt sem hér segir:

1. Í stað 5. mgr. 34. gr. komi eftirfarandi:

„5. Ef ekki er kveðið á um endurgreiðslutaxta í löggjöf dvalarríkis getur þar til bær stofnun látið endurgreiðslu fara fram samkvæmt þeim töxtum sem hún starfar eftir án þess að samþykki hlutaðeigandi einstaklings sé nauðsynlegt. Endurgreiðsla má aldrei vera hærri en raunverulega útlagður kostnaður.“

2. Eftirfarandi komi í stað 1. mgr. 93. gr.:

„1. Þar til bær stofnun skal endurgreiða, samkvæmt bókhaldsgögnum, þeirri stofnun sem greiðir fyrir aðstoðina raunkostnað vegna aðstoðar sem er veitt skv. 1. og 2. mgr. 19. gr. reglugerðarinnar launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem eru búsettir í sama aðildarríki, svo og vegna aðstoðar sem veitt er skv. 21. gr. (2. mgr.), 22. gr., 22. gr. a, 22. gr. b, 25. gr. (1., 3. og 4. mgr.), 26. gr., 31. gr., 34. gr. a eða 34. gr. b í reglugerðinni.“

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Lúxemborg 5. júní 2001.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. Fontaine

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

L. Engqvist

forseti.

3. Ákvæðum 107. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 1. mgr. komi eftirfarandi:

„1. Að því er varðar framkvæmd eftirfarandi ákvæða:

a) reglugerð: 12. gr. (2., 3. og 4. mgr.), 14. gr. d (1. mgr.), 19. gr. (síðasti málsliður b-liðar 1. mgr.), 22. gr. (síðasti málsliður ii-liðar 1. mgr.), 25. gr. (næstsíðasti málsliður b-liðar 1. mgr.), 41. gr. (c- og d-liður 1. mgr.), 46. gr. (4. mgr.), 46. gr. a (3. mgr.), 50. gr., 52. gr. (síðasti málsliður b-liðar), 55. gr. (síðasti málsliður ii-liðar 1. mgr.), 70. gr. (fyrsta undirgrein 1. mgr.) og 71. gr. (ii-liður a-liðar og næstsíðasti málsliður ii-liðar b-liðar 1. mgr.),

b) framkvæmdarreglugerð: 1., 4., og 5. mgr. 34. gr., skal umreikningsgengi innlands gjaldmiðils, vegna fjárhæða sem eru gefnar upp í gjaldmiðli annars lands, vera hið sama og gengið sem framkvæmdastjórnin reiknar út í hverjum mánuði á viðmiðunartímabilinu, sem er skilgreint í 2. mgr., á grundvelli viðmiðunargengis gjaldmiðla sem Seðlabanki Evrópu birtir.“

b) 3. mgr. falli brott.

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi fyrsta dag annars mánaðar eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Ákvæði 1. gr., að því er varðar breytingar á þættinum „E. FRAKKLAND“ í C-hluta IV. viðauka og VI. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 1408/71, skulu gilda frá og með 1. janúar 2000.

VIDAUKI

Ákvæðum II. viðauka a, IV. og VI. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 1408/71 er breytt sem hér segir:

1. Í stað c- og g-liða þáttarins „O. BRESKA KONUNGSRÍKIÐ“ í II. viðauka a komi eftirfarandi:
  - „c) Skattafsláttur launþega með fjölskyldu (b-liður 1. tölul. 123. þáttar laga um iðgjöld og bætur á sviði almannatrygginga frá 1992 (Social Security Contributions and Benefits Act 1992), b-liður 1. tölul. 122. þáttar laga um iðgjöld og bætur á sviði almannatrygginga (Norður-Írland) frá 1992 (Social Security Contributions and Benefits (Northern Ireland) Act 1992) og lög um skattafslátt frá 1999 (Tax Credits Act 1999)).“
  - „g) Skattafsláttur fatlaðra einstaklinga (c-liður 1. tölul. 123. þáttar laga um iðgjöld og bætur á sviði almannatrygginga frá 1992 (Social Security Contributions and Benefits Act 1992), c-liður 1. tölul. 122. þáttar laga um iðgjöld og bætur á sviði almannatrygginga (Norður-Írland) frá 1992 (Social Security Contributions and Benefits (Northern Ireland) Act 1992) og lög um skattafslátt frá 1999 (Tax Credits Act 1999)).“
2. Í stað orðsins „EGIN“ í þættinum „E. FRAKKLAND“ í C-hluta IV. viðauka komi eftirfarandi:

„Allar umsóknir um lífeyri eða eftirlífendalífeyri samkvæmt viðbótarlífeyriskerfi fyrir launþega að undanskildum umsóknum um ellilífeyri eða lífeyri eftirlífandi maka samkvæmt viðbótarlífeyriskerfi fyrir flugáhafnir í almenningsflugi.“
3. VI. viðauka er breytt sem hér segir:
  - a) Þættinum „E. FRAKKLAND“ er breytt sem hér segir:
    - i) Eftirfarandi undirgrein bætist við í 3. lið:

„Áðurgreind skilyrði skulu einnig gilda þegar ákvæðin, sem gefa frönskum launþega sem stundar atvinnu sína utan Frakklands kost á aðild að frönsku viðbótarlífeyriskerfi fyrir launþega annaðhvort beint eða í gegnum vinnuveitanda sinn, eru látin gilda um ríkisborgara annarra aðildarríkja.“
    - ii) Í stað 5. liðar komi eftirfarandi:

„5. Þegar reikna skal út viðmiðunarfjárhæð þá sem getið er í a-lið 2. mgr. 46. gr. reglugerðarinnar skal þar til bær stofnun, þegar um er að ræða ellilífeyri reiknaðan á grundvelli eftirlaunastiga innan grunn- eða viðbótarkerfa, taka með í reikninginn öll tryggingaár sem lokið er samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis, heildarfjölda eftirlaunastiga sem eru fengin með því að deila með samsvarandi árafjölda í þann stigafjölda sem safnað hefur verið samkvæmt löggjöf sem um þau gildir.“
    - iii) Eftirfarandi liður bætist við:

„9. Frönsk löggjöf, sem gildir um launþega eða fyrrum launþega að því er varðar beitingu 3. kafla III. bóls reglugerðarinnar, telst gilda bæði um grunnellilífeyristryggingakerfi og viðbótarlífeyriskerfi sem viðkomandi einstaklingur hefur heyrt undir.“
  - b) Eftirfarandi liður bætist við þáttinn „K. AUSTURRÍKI“:

„7. Lítið er á sérstaka aðstoð, samkvæmt lögum um sérstaka aðstoð („Sonderunterstützungsgesetz“) frá 30. nóvember 1973, sem ellilífeyri að því er varðar beitingu reglugerðarinnar.“
  - c) Í stað 1. liðar þáttarins „N. SVÍÐJÓÐ“ komi eftirfarandi:

„1. Að því er varðar beitingu 72. gr. reglugerðarinnar skal réttur einstaklings til foreldrabóta ákvarðast þannig að tryggingatímabil, sem er lokið í öðru aðildarríki, eru talin byggjast á sömu meðaltekjum og sænsku tryggingatímabilin sem þau leggjast við.“